

**de
brug.**

uitgave bisschoppelijk college roermond

jaargang 13 nummer 7

juni 1960

---

dr. w. peters

w. heuvelmans pr.

p. van der goor

herman sliepen Sa

gert arts Vb

frans wolters IVa

marc smeets IVa

Deze Brug

Sinds onze bekroning gaat er bijna geen dag voorbij, of we ontvangen brieven met lofuitingen op de Brug. Een daarvan drukken we af om ook de laatste kritikaster het zwijgen op te leggen. Op deze plaats danken we onze kollega's van „het Roer” voor de vriendelijke gelukwens die wij van hen mochten ontvangen. Toch zijn wij op onze beurt hen dank verschuldigd, want bevat de be kroonde jaargang niet het gezamenlijk uitgegeven Karnavalsnummer?

Een woord van dank is ook op zijn plaats aan de Burgemeester van Roermond, Mr. René Höppener, die de Brugredak tie een vraaggesprek heeft toegestaan. Vooral veel oudleerlingen zullen het resultaat van dit onderhoud met groot genoegen lezen, omdat er op charmante wijze veel herinneringen worden opgehaald uit de goede oude tijd van 't College.

Tenslotte wijzen wij nog op enkele zeer geslaagde foto's van het direktorsfeest, dat ook dit jaar weer onder prachtige weersomstan digheden gevierd is. Maar één ding hebben we gemist: de curspe len. Die moeten het volgend jaar kost was kost weer op het program ma staan.

Het zal iedereen bekend zijn, dat Maastricht een plaats is, waar de cultuur tot een ongekende bloei gekomen is. Reeds sinds de oudste tijden hebben vanuit Maastricht ontelbare cultuurdragers hun pioniersarbeid in de vaak nog ongecultiveerde omlanden verricht. En denk maar eens aan de Maastrichtenaar Henric van Veldeke. Was hij het niet, die de Nederlandse en de Duitse letterkunde met enkele prachtwerken verrijkt heeft?

Ons College deelt in deze Maastrichtse cultuurstroom. Hebben wij immers niet een Maastrichtse literator binnen onze muren? Wij prijzen ons hierover gelukkig. Het is dan ook begrijpelijk, dat wij de vele Maastrichtse kunstuitingen met bewondering gadeslaan. Dit keer hebben wij weer een **wetenschappelijk** bloempje, waarmee wij U kennis wilden laten maken. Het is een kunstwerk („kunstgewrocht" zou het juiste woord niet zijn) van de heer F. Lodewick, en het behandelt zijn meditaties bij een handtekening. De heer Lodewick heeft zijn uiterste best gedaan het ons, leken in de wetenschap der grafologie, zo duidelijk mogelijk te maken.

Allereerst merkt de heer

VAN DE BRUG AF GEZIEN

Lodewick op, dat hij van grafologie weinig of niets afweet. Let op, dit is een voorbeeld van typisch Maastrichtse bescheidenheid, die deze mensen juist zo sympathiek maakt. Het enige, wat de heer Lodewick **wel** van grafologie afweet, is, dat het hoog boven i's en j's plaatsen van de punten op idealisme wijst. „Doch tot andere konsekwenties dan tot het zorgvuldig mikken van genoemde punten", zegt de heer Lodewick, „heeft deze wetenschap bij mij nooit geleid."

De indruk, waarde lezer, die Gij nu van vriend Lodewick hebt, is er een van: „is dat nu alles, wat hij er van af weet?". Laat U zich echter niet door deze inleiding bij de neus nemen. Nu begint hij eerst echt

grafologisch te spuien.

„Men zou de handtekeningen in twee groepen kunnen verdelen: leesbare en onleesbare. Een handtekening is niet maar een doodgewoon neergeschreven naam, een handtekening is, behoort althans te zijn, een abstracte tekening. Zij is dus de abstracte weergave van iets concreets en in het onderhavige geval is dit concrete de mens: De ware mens nu is onkenbaar d.w.z. tenzij simpelheid zijn merkteken en onnozelmheid zijn stempel is, laat de mens zich niet bij de eerste oogopslag raden, hij wenst zich niet tegenover jan-en-alleman bloot te geven en hij verbergt zich. Alleen de simpele onnozelaar heeft een leesbare handtekening."

Gij staat paf, vrienden. Ja, ja „natuurlijk uit Maastricht. Vooral die laatste zin vond ik de beste. Getuigt die niet van een diep wetenschappelijk en psychologisch inzicht? Misschien, zult Gij U afvragen, vrienden, „Waar baseert deze geniale ziel zijn stellingen op?" Het antwoord is: op de handtekening van zijn directeur. Want wat concludeert hij uit deze handtekening?

„Deze mens (zijn directeur) is zeker niet een geboorneerde onnozelaar. Deze

handtekening wordt met genie. Om uit de handte- Zou de heer Lodewick, het bevrijdend gebaar van kening van zijn directeur wanneer er een nieuwe di- een kunstenaar op het pa- de conclusie te trekken, rekteur op de Gemeente- pier geslingerd, zij verraadt dat een simpele onnoze- lijke H.B.S. komt en onge- kracht en bewogenheid. De laar een leesbare handte- lukkigigerwijze met een lees- schrijver is geen mathema- kening heeft, getuigt toch bare handtekening, ook de

Maastrichts directeur niet onnozel

ficus, maar een artiest; wel van een groot ver- moed hebben om zijn di- geen koude verstands- stand. Uitgaande van de rekteur tot onnozel te ver- maar een warmbloedig ge- stelling van vriend Lode- klaren? Ik vrees van niet. voelsmens, iemand van een wick, zou ik dan ook ieder. Ik ben zelfs bang, dat in snelle impulsieve reactie." een, die een leesbare dat geval een **abstracte** Gij zult het met me eens handtekening heeft, willen handtekening iemand tot zijn, waarde lezer, de heer aanraden, een abstracte te onnozelheid stempelt. Ja, Lodewick is een genie. Een kening te ontwerpen. Eén ja, de tijden veranderen. groot... nee, een **geniaal** ding echter verontrust mij: H. S.

Van het mededelingenbord:

- ✱ **De gang en de W.C.'s bij de voorbereiding zijn gedurende het gehele eindexamen verboden terrein, omdat deze lokalen dienst zullen doen als examenlokaal.**

Van het toelatingsexamen:

- ✱ **Waardoor wordt de provincie Limburg begrensd?**

Door ijzerdraad en paaltjes.

- ✱ **Wat is witte steenkool?**

Witte steenkool zijn rotte eieren.

Tip voor de eindvergadering:

- ✱ *Wie sigaren zaait zal achten oogsten.*

KOM OVER DE BRUG

Naar aanleiding van het stuk „Vogels zonder papier” in nr. 6 van de Brug vraag ik mij af, wie die goede vriend van mij wel kan zijn. Het enige dat ik over hem weet, is dat hij buitenextern is en in een stads-wijk woont. (Hoe dit met elkaar te rijmen valt, moet u hem zelf maar vragen). Verder mag ik ook wel protesteren tegen het feit, dat mijn naam zomaar in dat stuk vermeld wordt. De schrijver weet zeker niet, dat ik daar patent op aangevraagd heb. Ik word zelfs nog uitgemaakt voor „intelligent lezertje”, waarvan het eerste deel naar mijn bescheiden(?) mening klopt, en 't tweede waarschijnlijk tegen mijn lengte gericht is. Waarom durft deze „buitenextern” zijn naam echter niet te noemen? Waarom neemt de redactie stukken van 't vorig jaar op? Waarom is dat redactiegeheim, zoals een van de leden der redactie mij honend vertelde? Allemaal vragen waarop ik 't antwoord niet weet. 't Enige wat ik wel weet, is dat ik 't roerend eens ben met P. Vermaseren en zijn Vermaseringskuur. (Niet dat ik daardoor in omvang ben veranderd).

't Wachten is nu alleen nog maar op 't vervolg van „Vogels zonder papier”. Misschien maakt N.N. zich dan bekend, zodat ik tenminste één vriend bezit. Tot dan toe verblijf ik,

hoogachtend,

Hans Thomassen 3b

Kippedrukke

Een oude kip uit Lekkerkerk,
was omstreeks Pasen overwerkt.
Ze kon haar arbeid niet meer aan,
en was over de kop gegaan.
Ze keek wat kippig, toen ze zei,
ze komen allemaal bij mij.
Mijn arbeidstijd wordt steeds later,
nu kan ik naar een psychiater.
Ze staan te wachten in de rij,
en al produceer ik ei na ei
Zo'n klantenkring is mij te groot,
ik druk mij bij die drukte dood.

P. B. III A

School-, Schrijf- en Teken-behoeften?

Als vulpenspecialist van M.-Limburg vindt U bij ons VULPENHOUDERS in elke prijsklasse en van elk merk o.a.

Parker, Pelikan, Osmia,

Sheaffers, Unlon, enz.

VULPENREPARATIE in één dag
gereed . . . . en goed.

Kwaliteits-Slagerij G. Wilms

Alleen het allerbeste is bij
ons nog juist goed genoeg.

Runds-, Kalfs- en Varkensvlees

Schuitenberg 55 — Roermond

PRISMA BOEKEN

Steeds grotere keurs,

maar nog steeds

f 1.25

Boekhandel **WILLEMS**
STEENWEG 23

Jan Engels Jr.

Hamstraat 50

Speciaal adres voor:

Merkhorloges — grote sortering

Eigen reparatie-inrichting. Lage prijzen.

GASAANSTEKERS

Flaminaire Ronson-Silvermatch

Rowenta-Augusta-Colibri

Poppel

vanaf f 10.00

De grootste sortering met de meeste
service vindt U bij:

Kemmelings stgarenhandel

St. Christoffelstraat 16

tegenover het College

voor **SPORTARTIKELEN** en **SPORTKLEDING**

SLAAGT U BETER BIJ

Sport & Shoes

AFDELING SPORT

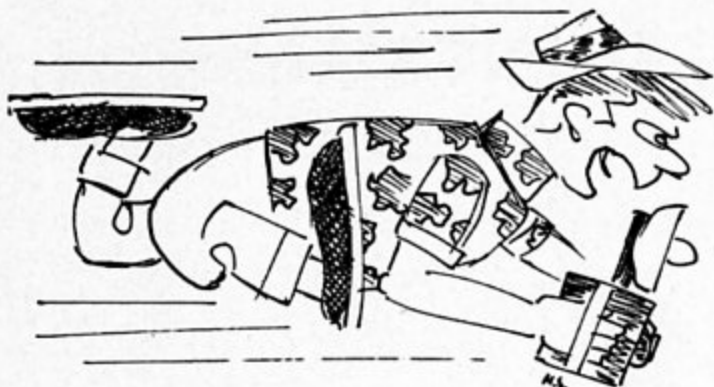

— BERGSTRAAT 14

Met weemoed begint Uw kronikeur aan deze kroniek. Hij beseft maar al te goed, dat het de laatste keer dit schooljaar is, dat hij U de vele gebeurtenissen op het College in herinnering mag roepen. Van deze gelegenheid wil hij gebruik maken om U te bedanken voor de moeite die U zich getroost heeft zijn pennevruchten te lezen. En nu start hij dan voor de allerlaatste keer:

DE Dr. Cuyperacademie bezocht op donderdag 19 mei een voorstelling van de wereldberoemde pantomimekunstenaar Marcel Marceau in de Stadsschouwburg in Sittard. Van de zeventig leden, hadden er slechts twaalf belangstelling voor dit grootse gebeuren. Mijsn inziens nogal weinig! Waren het misschien de kosten, die hier de oorzaak van waren?

YRIJDAG 20 mei: Onder zeer grote belangstelling hield H. C. Rapid haar jaarvergadering. Het grote aantal leden, waarin deze club zich mag verheugen, laat duidelijk zien, dat Rapid bloeit. Het nieuwe bestuur dat op deze bijeenkomst gekozen werd, bestaat uit de volgende leden: H. Koch, W. Caris, F. v. Binsbergen, P. v. Binsbergen, W. Dekkers en L. Luchtman.

TWEE redactieleden brachten op woensdag 25 mei een bezoek aan onze oudleerling Mhr. R. Höppener, burgemeester van Roermond. Zij werden ten stadhuisze ontvangen. Het interview met Roermonds eerste burger kan de lezer elders in dit nummer vinden.

OP Hemelvaartsdag togen onze voetballers naar Sittard voor de jeugdvoetbalintercollegiale. Zij bereikten een laatste plaats, terwijl ze met een beetje goede wil evengoed eerste hadden kunnen worden. Oorzaak: gebrek aan vechtlust.

OOK de internenacademie maakte een uitstapje. Haar doel was Duisburg, want daar bezocht zij op vrijdag 27 mei de opera van Guisepppe Verdi „La Traviata.“

IN een erg spannende wedstrijd tegen R.F.C. A1 veroverde Swift A1 op zaterdag 28 mei het kampioenschap. Deze beslissingswedstrijd werd door de zenuwen beheerst. Het gelukte Swift de stand gelijk te houden, ondanks vele penibele situaties voor zijn doel en dat was genoeg voor het kampioenschap. Van harte proficiat!

DONDERdagmiddag 2 juni begon het Directeursfeest. Om half drie werd het startsein gegeven voor de sportwedstrijden op Schöndeln. Ofschoon voetbal en atletiek niet konden doorgaan, slaagde de middag volkomen. Het weer deed hier bij ook nog een duit in het zakje.

VRIJDAG 3 juni was de officiële dag van het feest. Na de plechtige Hoogmis, waarbij de collegianen zich tijdens de volkszang altijd zo rustig houden, vond de „Joyeuse Entrée" plaats. Het idee van de intocht der beide Directeuren in het rijtuig was leuk. Het escorte van scooters was nogal povertjes. Waarom werd het hele lerarencorps niet ingeschakeld met fietsen, bromfietsen en auto's! Dit is misschien een idee voor het volgende jaar als het aantal directeuren wat toegenomen is. En dan „de match"! Wat moet ik hiervan vertellen! Hij was saai, dat herinnert iedereen zich nog wel. Waar lag dat aan! De enige verklaring is: slechte conditie van beide teams. De leraren bleken niet in staat doelpunten te maken. Zeer gewis, een groot gemis. De film „Traversée de Paris" wisselde goede met slechte momenten af. Er zaten aardige vondsten in. Toch was het geheel een beetje langdradig. 's Avonds trad er nog voor de internen een goochelaar en thelepaat op.

ZATERdag 4 juni: Vrij! Begin van de Pinksteronderbreking.

DAT de Pinkstertijd niet voor iedereen een rustperiode is geweest, toonde de E.K., want op dinsdag 7 juni trok zij

er met twee bussen op uit. Doel: een bliksemloterij voor de Missie. Noord-Limburg werd bestormd. De netto-opbrengst bedroeg f 1550.—.

DE kermis in Roermond bezorgde ons maandagmiddag 13 juni vrij. Maar niet iedereen kon hiervan profiteren, want de eerste groep alpha's startte met het mondelinge eindexamen. De volgende

dag kwam al de uitslag. Resultaat: 5 geslaagd, 2 gezakt, 1 herexamen. Och ja, alle begin is moeilijk!

OP Sacramentsdag was er weer vrij. Het internaat maakte die dag haar jaarlijkse „schoolreisje" (zoals het foutief genoemd wordt). Rotterdam was het doel van de reis. De Floriade en de havens werden bekeken. Ook werd er aandacht besteed aan het gevoelige thema van de inwendige mens n.l. in restaurant Flevo. Eerst zag het er naar uit, dat de internen een hongermaal voorgeschoteld zouden krijgen, maar dat sloeg

plotseling om in een rijk voorziene dis. Dit internaatsreisje werd georganiseerd door de Nederlandse Spoorwegen. De uitslag van het eindexamen van de tweede groep alpha's was: 4 geslaagd, 3 gezakt, 1 herexamen. De „herexaminandus“ van 14 juni slaagde. De oogst was dus tot dan toe in vergelijking met andere jaren maar schraal.

OP zaterdag 18 juni werden er vier bèta's naar buiten gedragen. Ook de man van het herexamen van twee dagen tevoren kon zich bij dit viertal voegen. Twee kandidaten kregen reeds in het befaamde „zweetkamertje“ hun puntenlijst. Dat betekende niet veel goeds.

IN een nek aan nek race, behaalde onze atletiekploeg op 19 juni in Sittard, jammergenoeg niet de eerste plaats. Toch sneuvelden er 3 records. A. Rogmans bracht het record op de 100 meter op 11,2 sec. R. Dibbets sprong over zijn eigen lengte n.l. 1,75 meter en T. Janssen verbrak een discussrecord.

HET toelatingsexamen begon op maandagmiddag 20 juni om 2 uur. De grote studiezaal zat vol zenuwachtige „examinandi“, die er alles op wilden zetten volgend jaar lid te zijn van het „Groot College“. Diezelfde avond bracht de redactie door met het verteren van de gewonnen prijs. Ook wel „prijseten“ genoemd. Het smaakte uitstekend!

DINSDag 21 juni werd het toelatingsexamen voortgezet. Nu was ook de manege als examenzaal omgetoverd. De uitslag van de tweede groep bèta's vertoonde een lichte verbetering. Bekijk U het zelf maar:: 4 geslaagd, 1 gezakt, 1 herexamen.

DE laatste bèta's kregen op donderdag 23 juni hun uitslag. Resultaat: 5 geslaagd, 3 gezakt.

Nu eindig ik. Vaart wel! Het is mooi genoeg geweest.

Kroniqueur.

BINNENGEKOMEN CORRESPONDENTIE

Wij ontvingen het volgend schrijven van De Nederlandsche Schoolpers Unie: de nationale vereniging van schoolbladen in het voorbereidend hoger-, middelbaar, hoger nijverheids-, middelbaar nijverheids- en kweek-schoolonderwijs — Opgericht 9 juli 1952. Lid voor Nederland van de „European Schoolmagazine Association“.

Zeer Geachte Redactie,

Op het gevaar af ervan verdacht te worden beïnvloed te zijn door de afgedrukte brief in Uw laatste aflevering (jaargang 13 nummer 6), schrijven wij U in antwoord op Uw brief van de 2e dezer het volgende.

Wij feliciteren U in de eerste plaats natuurlijk van harte met de door U gewonnen prijs in de wedstrijd „Stuur ons dat blad“. Het valt ons niet moeilijk het eens te zijn met de beslissing van de jury. Zouden wij een prijs aan een schoolblad hebben moeten toekennen, wij zouden ongetwijfeld, gezien de ons toegestuurde nummers van Uw blad, tot dezelfde slot-som gekomen zijn.

Het is natuurlijk ondoenlijk ieder nummer apart onder de loupe te nemen, maar wij zijn van mening dat Uw blad er qua uitvoering in geslaagd is, zowel als qua inhoud, te voldoen aan zeer hoge eisen.

De lay-out staat op (eenzaam) hoog peil en de illustraties zijn van zeer goede kwaliteit.

Uw blad is een schoolvoorbeeld van onze definitie van een goed schoolblad: „Een goed schoolblad is die krant, die een juist evenwicht weet te vinden tussen „ernst en luim“, tussen wat de schoolgemeenschap direct aangaat en dat wat in het algemeen van belang is; een krant die de ogen niet sluit voor de problemen van de tijd, maar ze tot hun recht laat komen; een blad, dat de gelegenheid geeft aan de leerlingen van de school te tonen wat ze waard zijn, of, om het anders te zeggen, dat de leerlingen de gelegenheid biedt voor het voetlicht en op het „podium“ te komen; een blad dat het literaire, kwasi-literaire en niet-literaire in juiste evenredigheden wil opnemen; maar bovenal een blad dat kennelijk de geest van de school ademt“.

Wij zien met meer dan gewone belangstelling uit naar het volgend nummer van „De Brug“ en verblijven inmiddels met vriendelijke en collegiale groet,

Was getekend

Aad Rot jr., algemeen secretaris.

Als één schaap over de grens is....

voor f 7,50

„2c H.B.S. maakt in het begin van de grote vakantie een reis naar Duitsland.“ Dit hoorden enkele redactieleden terloops in de collegegangen. Zij zijn toen eens links en rechts gaan informeren, hoe de vork precies aan de steel stak.

Mhr. Spiertz, de klasseleraar van 2c, operde eens het idee iets extra's voor de klas te organiseren, b.v. een reisje. Dit vond meteen algemeen bijval. Nico Driessen en Bertel Brauckmann stelden zich met mhr. Spiertz in verbinding en toen kwamen de eerste reisplannen op tafel. Duitsland leek wel aantrekkelijk en uiteindelijk kwam een dagtrip naar het Rijn- en Ahrdal uit de bus. Daar de kosten voor deze reis nogal groot waren (f 7,50) moest aan de ouders van de betrokken leerlingen verlof gevraagd worden. Dit mocht geen bezwaar zijn. Meteen werden er brieven met het reisplan gestencild en die stuurden N. Driessen en B. Brauckmann naar de ouders. Alle ouders gaven hun toestemming en zo zal dan op 22 juli 2c H.B.S. al 's morgens vroeg om 8 uur met een bus vertrekken met, zoals 2c het noemt, als eregasten meneer en mevrouw Hors-tink en meneer Jongstra en verloofde.

Van Roermond gaat de tocht naar Keulen, waar de Dom en opgravingen bezocht worden. Dan slaan Bonn en Altonahr op het programma. In Mayschap stopt de bus voor een kort (lang?) bezoek aan de wijnkelders. Via de Rijn gaat het dan verder naar Königswinter. Hier beklimmen de 2c H.B.S.-ers de Drachenfels. 's Avonds om tien uur zal het reisgezelschap weer in Roermond arriveren.

Dit reisje is uniek. Waarom kunnen andere klassen niet zoiets organiseren? Wacht men daar misschien op een schoolreisje? Dit komt toch nooit. We kunnen toch moeilijk met 1100 collegianen er op uit trekken. Willen we toch een uitstapje hebben dan zullen we het per klas moeten opknappen. 2c H.B.S. geeft het voorbeeld. Het kan dus. Denk hier het volgend jaar nog eens aan. De school zal zeker medewerking verlenen bij de organisatie van zo'n reis.

Vóór het eindexamen:

- * Met ijver en geduld, blok je je een bult
Maar met spiekblad in de hand kunnen boeken aan de kant.

Tijdens het eindexamen:

- * Il n'y a plus guère que ls curés de campagne qui aient la foi.
  - * *Alleen de plattelandspastors hebben nog spek.*
  - * *Alleen de plattelandspastors eten nog hooi.*

EEN (BURGE) MEESTERLIJK INTERVIEW

Enige tijd geleden hadden wij het buitengewoon grote genoeg kennis te mogen maken met Mr. R. Höppener, ex-staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, oud-lid van de Gedeputeerde Staten van Limburg, en thans burgervader van Roermond. Met opzet gebruik ik hier het woord „burgervader” in plaats van het ambtelijke „burgemeester”, omdat de eerste indruk, die je van Mr. Höppener krijgt er inderdaad meer een van „vader” is. In zijn zeer sober ingerichte werkkamer in het Roermondse stadhuis stond hij ons enige tijd te woord en beantwoordde hij met een grote openhartigheid en een grote dosis humor de vragen, die wij hem stelden. En natuurlijk begonnen we met de vraag, welke zijn herinneringen aan het College waren.

„HIER IS ROERMOND, EN WIE DOET ONS NOU IETS?”

„Als ik aan mijn College-tijd denk, schieten mij zo vele leuke herinneringen binnen aan de bijzondere prettige tijd, die ik daar heb doorgebracht, en ook aan de bijzonder prettige leraren, die ik daar gehad heb. Laat ik beginnen met enkele leraren te noemen. Daar was allereerst Mhr. Versondert, die ik niet anders typeren kan, dan: hij was een fantastisch fijne man. Hij werd in onze tijd door iedereen gewoon verafgodd. Een ander buitengewoon iemand was Mhr. Thijssen, leraar klassieken, die altijd zeer consciëntieus optrad. Wanneer hij de gecorrigeerde schriften teruggaf, deed hij dat ongeveer aldus: hij rekte zijn lange gestalte, voor zover dat mogelijk was, nog iets uit en sprak, nadat hij het punt gezien

had, in het latijn bijv. „Renate quattuor”, „quinque” (dat waren er maar enkelen), een reeks „tres”, een „duo” (hierbij keek hij even met een veelzeggende blik over zijn brilleglazen) enz. De puntentelling liep toen nl. van 1 tot en met 5.

Onze toenmalige leraar wiskunde Mhr. Kwisthout, was (en dat is nog heel zacht uitgedrukt) een magiër. Op zijn kamer had hij zo'n collectie vreemde voorwerpen en curiositeiten, dat een Afrikaans medicijnman er jaloers op zou zijn geweest. Om er maar een te noemen: de truc met de inktvlek. Wanneer je ontzettend schuchter en bedeesd op zijn kamer een beetje rondwandelde en nerveus rondkeek, zei hij opeens: „Maar René, wat heb je nou gedaan!” en wees

op een grote inktvlek op zijn bureau, die je zonder te weten veroorzaakt had, door het omstoten van een inktpot blijkbaar. Terwijl je je uitputte in verontschuldigen, zei Mhr. Kwisthout dan: „Oo, het is niets, ik veeg het wel even weg“. Hij nam een soort spons, veegde daar even mee over zijn bureau en weg was die grote inktvlek. Het duurde enige tijd, voordat we ontdekten, dat het geen inktvlek geweest was, maar een zwarte lap, die practisch niet van een echte inktvlek te onderscheiden was. In de Vastentijd gebeurde mij eens een ander ongelukje op zijn kamer. Op zijn bureau had hij een klein bonbondoosje staan, en toen hij me een bonbon aanbod, weigerde ik heel braaf en schijnheilig „omdat het Vasten was“. Maar toen hij even weg moest, kon ik de verleiding niet meer weerstaan en lichtte heel voorzichtig het deksel op. Met een oorverdovend lawaai begon een wekker in het zo onschuldige uitzienende doosje te ratelen. Het volgende ogenblik trad Mhr. Kwisthout de kamer binnen met een sombere blik de betrapte aanstarend. Weer een ander foefje was dat van de kurketrekker, die in plaats van naar rechts naar links draaide. Terwijl je je inspande om de kurk uit die fles te krijgen, kwam hij heel kalm naar je toe en zei: „Probeer het maar eens door de andere kant op te draaien“. Wat steeds minder wordt is de „romantiek van het schoolleven“, vooral als gevolg van de toename van het aantal leerlingen. Het komt nu vrij vaak voor, dat de leerlingen van één school elkaar maar nauwelijks of helemaal niet kennen. Daardoor verslapt ook de band tussen de jongens die allemaal op eenzelfde school gezeten hebben. Een ander verschil tusschen mijn tijd op het Col-

lege en die van jullie is ongetwijfeld het feit, dat de schoolregels in de loop der jaren veel soepeler zijn geworden. Zo was het toendertijd ten strengste verboden een sigaret te raken; het was het brutaalste wat je doen kon. Uiteraard kwam het toch voor.

Ik kan me nog goed herinneren, dat er in mijn klas iemand de moed had tusschen de lessen een sigaret te roken. Enfin, de leraar rook de geur van die sigaret en vroeg: „Heb jij gerookt?“ — „O, nee, meneer“, was het antwoord, terwijl tegelijkertijd de klas in een dicht rookgordijn gehuld werd, omdat de jongen geen tijd meer gehad had, de rook in te slikken. Maar nou heb ik al te lang over mijn herinneringen gepraat.

Mijn klasgenoten waren o.a. de tegenwoordige Commissaris van de Koningin in Limburg Mr. Houben, de vice-president van de Raad van State en ex-premier dr. Beel, Mgr. Hansen z.g., deken Thijssen van Wessem, de voorzitter van de Centrale Raad van Beroep in Utrecht Mr. Hogenhuis, dr. Hoying, A. Schrijnen, beter bekend als ex-vorst Joeccius XI van het „Jokesriek“ uit Venlo, vele geestelijken uit het Bisdom en last but not least Mhr. Evers en Mhr. Storms.

„Welke plaats neemt het College in Roermond in?“

„Allereerst zou ik er op willen wijzen, dat een instituut als het College het culturele peil van Roermond verhoogt. Tusschen degenen, die later nog verder gestudeerd hebben en zij, die dat niet gedaan hebben, blijft een grote band bestaan. Roermond als stad heeft verder nog een grote culturele taak. Vooral dit laatste heeft mijn grote belangstelling, ook al omdat dit mijn taak in het toen-

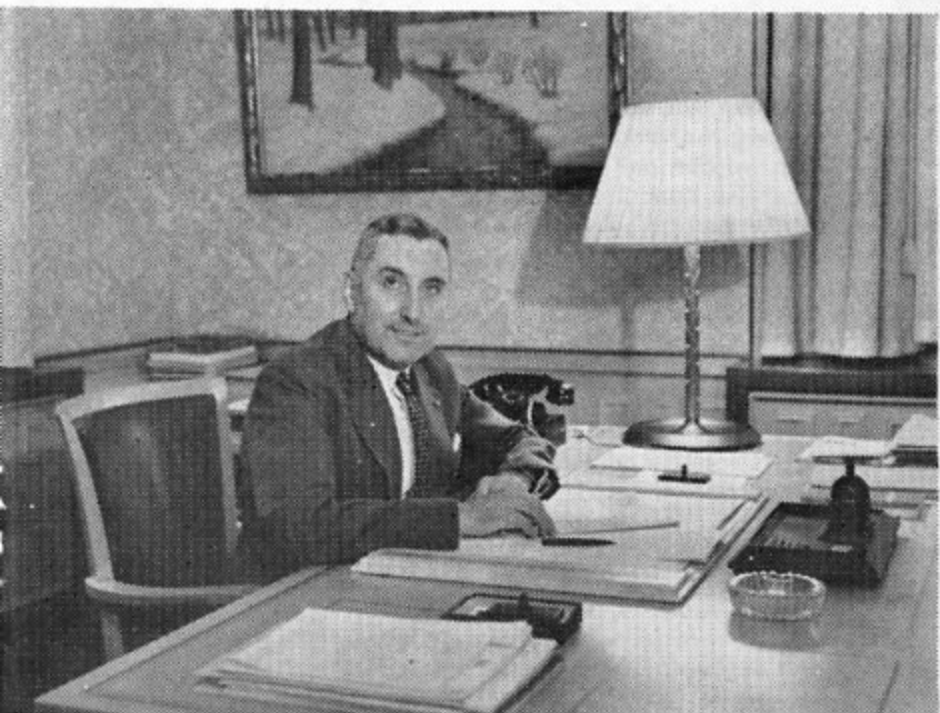
malige kabinet als staatssecretaris van O.K. en W. was. Van november 1956 tot 19 mei 1959 had ik de zorg voor kunst, radio, televisie, oudheidkunde, de vereniging tot behoud van natuurschoon, de sport en het zo belangrijke jeugdwerk. Indertijd waren er niet minder dan vier Roermondenaars in de regering opgenomen t.w. dr. Beel, minister-president, Mr. Cals, minister van O. K. en W., Mr. Moorman, staatssecretaris van Marine en ik. Onder elkaar maakten we wel eens de opmerking: „Hier is Roermond, en wie doet ons nou nog iets?”

Mijn visie op de Mammoethwet? Ik ben er van overtuigd, dat min. Cals deze wet er wel door krijgt. Misschien met enkele amendementen, maar on-

danks dit feit, zal hij het wel klaarspelen.

Hoe vindt U het als geboren Roermondenaar tot burgemeester van je eigen stad benoemd te worden?

„Het is iets machtigs je schouders te kunnen zelfen onder iets, dat je zo dierbaar is. Maar als burgemeester kun je **niets** bereiken, als je niet de volledige medewerking hebt van iedere Roermondenaar. Een opvatting als: „Det donn ze op het sjtadhoes waal” leidt tot niets. Een belangrijke factor voor de verdere ontwikkeling van Roermond is de industrialisatie: de uitbouw van de bestaande industrieën en het scheppen van gunstige vestigingsvoorwaarden voor nieuwe industrieën. Op onze slot-

vraag, of de vlag, die aan een miniatuur-vlaggestok in zijn werkkamer hing, nu de officiële Europese vlag was, antwoordde Mr. R. Höppener met: „Nee, maar jullie zijn toch ook Europees, hoop

ik!”, waarna het einde van een zeer prettig en amusant interview met Mr. R. Höppener aangebroken was.

H. S. en F. W.

ROEM VAN HET COLLEGE

- Nijmegen: Doctoraal examen Duits: G. Th. M. van Dielen W.P., Santpoort.
- Groningen: Tandarls: A. G. L. Smeets, Helden-Panningen.
- Rotterdam: Semi-artssexamen: J. A. W. Omloo, Echt.
- Utrecht: Semi-artssexamen: J. P. C. Moors, Roggel.
- Amsterdam: Kand. geneeskunde IIe deel, F. X. P. A. Movig, Oudekerk a/d Amstel.
- Nijmegen: Doct. Rechten, A. J. H. M. Domensino, Helmond.
- Nijmegen: Doct. Rechten: A. J. M. G. Claessen, Reuver.
- Delft: Prop. examen c.i.: A. M. Bles, Roermond.
- Utrecht: Tandartssexamen: R. J. B. G. M. Teeuwen, Tegelen.

BUSKRUIT

Nog juist voor het ter perse gaan van dit Brugnummer kwam ons het bericht ter ore, dat enkele leerlingen van de hogere klassen zijn overgegaan tot de oprichting van een literair tijdschrift, Buskruit genaamd. Van het gestencilde nummer konden wij nog geen kennis nemen, maar wel hebben we de kopie doorgelezen en met veel aandacht natuurlijk de beginselverklaring van „Buskruit”.

En daar lezen we dan dat de redactie van Buskruit zich ten doel stelt „door een eerlijke concurrentiestrijd met de Brug te geraken tot een meer duidelijke (sic) uiting van wat op onze school aan meer of mindere literaire prestaties wordt geleverd.”

We moeten de Busk(r)uiters er echter nu al op wijzen (dit om teleurstellingen te voorkomen), dat ze er niet te vast op moeten rekenen, dat de Brug hun tegenstander zal worden in 't door hen uitgezette literaire krijt. De Brug is op de eerste plaats een schoolblad en zal dat blijven en het feit dat af en toe een versje of een lyrische ontboezeming in proza wordt gepubliceerd, betekent nog niet de erkenning of zelfs maar de mogelijke aanwezigheid van enig talent. De Nederlandse literatuur wordt al meer dan genoeg ontsierd door de naoorlogse literaire eendagsvliegenplaag. Hoe dan ook, concurrentie- en pennestrijd zal Buskruit dus elders moeten zoeken.

Over de inhoud van het eerste nummer moeten we kort zijn: het komt ons voor dat de redactie de eerste aflevering gevuld heeft met de mindere literaire prestaties, waarvan de beginselverklaring spreekt; wellicht komt een volgende keer de beloofde literatuur voor de dag.

Redactie.

HERFSTTIJ

Ze zeiden dat hij 100 was, misschien wel 110; hij was een oud man. Haren kende zijn hoofd niet meer, zijn ogen waren flets en waterig, werden door kleine bloedrode adertjes doorkruist; zijn gelaat was gevouwen in zware plooiën en onder het jarenlange branden van de zon waren zijn handen bui-

tengewoon donker gebruind, zodat zij denken deden aan oud glimmend leer of misschien een kale geblakerde akker, met kromme voren doorsneden.

Omdat hij oud was, was de veer, die zijn lichaam rechte, verslapt en was zijn gang hortend en stotend geworden, als vreesde hij elke stap. Omdat hij oud was, was het helder water van zijn verstand vervloëid, of opgedroogd misschien, en zag hij weinig zaken nog met scherp begrip.

Omdat hij oud was, was hij moe en wachtte hij op de vriendelijke man, die hem bij de hand zou nemen en zachtjes binnen een vreemd land leiden zou; een land, gelegen ver achter de wind. Daar zouden vogels met zilveren stemmen stille zingen en de bladeren van de ranke boom een lied van eeuwigheid ruisen. Maar niet verlangde hij naar die wereld, neen, in zijn ogen woonde berusting: 's morgens als de vogels ontwaakten keek hij naar het eerste stijgen van de zon, al op de hemelladder.

's Avonds, als de vogels nog even late tonen floten, beloerde hij de maan, die voortjoeg op schichtige wolken paarden. — maan, maan, kwaadaardige maan. —

Soms, wanneer hij een raam omsloten was door het hek van de nacht, kroop er verdriet in zijn borst en heerste daar alom. En de maan lachte breed en bleek om zijn ellende; en hij schudde zijn hoofd en balde zijn vuisten, toornig blonken zijn ogen.

Paul

Lacunes in ons leerprogram

In Rusland kunnen zich in zeer korte tijd enorme veranderingen voordoen. We kunnen naar de oorzaak ervan slechts gissen, en van de gevolgen weten we nog minder. In Nederland is zoiets (gelukkig) niet mogelijk. Wij zijn in ons land, evenals in Rusland, begonnen met het veranderen van de structuur van 't onderwijs. Reeds vijftig jaar is er geklaagd, dat het onderwijssysteem, zoals wij dat kennen niet deugt.

Op 29 oktober 1958, deed minister Cals, door 't indienen van zijn wetsontwerp in de Tweede Kamer, een eerste stap naar een oplossing. Het doel van het ontwerp was, het opruimen van de bezwaren, die er aan 't onderwijs kleven na de lagere school.

Het onderwijs past niet in de huidige maatschappij. De individuele leerling kan niet tot zijn recht komen. Van de door ons zo fel begeerde vrijheid van onderwijs (1848!) is niet veel meer over. Het voortgezet onderwijs ligt geheel aan banden door wettelijke bepalingen. Het tegenwoordige middelbaar onderwijs, kan alleen diegene volgen, die aan de zogenaamde schoolintelligentie vol-

doet, en geen andere kennis wordt belangrijk gevonden dan die welke op 't leerplan staat. Het gevolg is dan ook dat velen mislukken.

Door de industrialisering stijgt de behoefte aan intellectuelen voortdurend. Vooral klaagt de maatschappij over de leerlingen die met eindexamen gymnasium, h.b.s., m.m.s., etc. direkt een baan zoeken. Intellectuele vorming is niet voldoende om in 't maatschappelijk leven te slagen, want karaktereigenschappen hebben meer waarde. Met 't aanwezige talent moeten we niet langer onvoorzichtig omspringen. Willen we in ons land t.o.v. de andere volken bij blijven, dan zal een onderwijsvernieuwing daartoe veel kunnen bijdragen.

We moeten een steeds grotere toeloop naar de middelbare school constateren. De taak van de school is mee te werken aan de volwassen worden van de leerlingen, maar ook zal de school zo spoedig en zoveel mogelijk jongens en meisjes met diploma's af moeten leveren. Het gezin eist diploma's, die voorwaarde zijn voor maatschappelijke stijging, de maatschappij eist volwassenen.

**Where ignorance is bliss,
't is folly to be wise.**

**Waar onwetendheid zalig is,
is 't dwaasheid wijs te zijn.**

(Th. Gray, on a distant Prospect
of Eton College.)

De band tussen ouders en school zal hersteld en daarna bevestigd moeten worden. De katholieken hebben de belangstelling voor het onderwijs verloren, na de gelijkstelling van bijzonder en openbaar onderwijs, een halve eeuw geleden.

De Raamwet Cals is een omlijsting, waarbinnen de banen, die 't onderwijs in de toekomst zal volgen, getrokken zullen worden, door ouders en school. Volgens 't wetsontwerp krijgen we een grotere differentiatie van 't onderwijs. We gaan in de toekomst onderscheid maken tussen: voorbereidend wetenschappelijk onderwijs (gymnasium en atheneum) en hoger, middelbaar en lager voortgezet onderwijs (resp. havo, mavo, lavo) en hoger, middelbaar en lager beroepsonderwijs. De h.b.s. zoals wij die nu kennen zal gaan verdwijnen. Het atheneum zal samen met 't gymnasium gaan opleiden voor de universiteit. Voor 't gymnasium ziffen aan de onderwijsvernieuwing gevaren vast. Het gymnasium zal een bepaald aantal leerlingen moeten hebben, waardoor we de kans lopen dat er sneller bevorderd wordt, om dit aantal te krijgen. Ook zullen er vakken als: maatschappijleer, muziek en handenarbeid op 't programma staan. Dit zal alleen maar mogelijk zijn door vermindering van 't aantal lessen latijn en grieks. Een verscherpte selectie of een betere didactiek kan een daling van het peil tegengaan. Het atheneum is een „veredelde" h.b.s. met

Non scholae, sed vitae discimus.

Everybody who is incapable of learning has taken to teaching.

Oscar Wilde.

handenarbeid, sociologie, muziek en latijn. We kunnen latijn al meteen waardeeloos noemen, als 't aantal uren aan dit vak besteed niet groot is. Trouwens ook zonder latijn kunnen we nog wel wetenschappelijk zijn. De bespreking en 't lezen van klassieke schrijvers in vertaling zal een verrijking voor de geest kunnen betekenen. Economie en maatschappijleer zijn op de A-afdeling van 't atheneum een grotere plaats toebedacht, dan op de huidige h.b.s. A. Handelswetenschappen komen te vervallen, omdat de sociaal-economische vakken een betere kijk geven op deze tijd. Het atheneum duurt zes jaar en er kan dus meer aandacht besteed worden aan 't kulturele.

Over de Raamwet zou nog veel te zeggen zijn en er zullen nog veel vergaderingen gehouden worden, voordat bovenstaande regeling een feit is. Het ontwerp is qua opzet uitstekend en geeft aan 't onderwijs de kans voor een dynamische ontwikkeling.

W. B. 5b

WAARSCHUWING!

U LEEST THANS HET ENIGE ECHTE SCHOOLBLAD

Zorg dat je erbij komt!

Nadat de ouders reeds via een circulaire op de hoogte gebracht zijn van de mogelijkheden die de tweede-hands boekhandel jullie kan gaan bieden, willen we ook jullie zelf even van het bestaan hiervan op de hoogte brengen.

In feite verandert er niets wat het inleveren van de boeken betreft, dat gebeurde andere jaren ook al, alleen bestaat nu de mogelijkheid, deze tweede-hands boeken voor het begin van het schooljaar naar eigen keus aan te schaffen.

Door aan deze boekhandel mee te werken, zowel door boeken in te leveren als door boeken te bestellen, druk je voor je ouders de toch al hoge boekenrekening en je steunt er een tweeledig doel mee, de Missievereniging en de Zeeverkennerstroep van het College.

Rest nog een vriendelijk verzoek, volg de aanwijzingen bij de boekenlijst zo goed mogelijk op zodat de Zeeverkenners voor een vlugge aflevering kunnen zorgen.

O. Jansen, aalmoezenier.

SPECIAAL VERKOPER

MONTBLANC — vulpenhouders

MONTE ROSE — vulpenhouders

Tegenover College!

Uw sportartikelen w.o.

Hockeysticks

Puma voetbalschoenen

Quick Volleybalartikelen

Adidas Basketbalschoenen

koopt u natuurlijk bij:

SPORTHUIS **J. v. d. Bergh** Brugstraat 9, Roermond

Wachten

G. vond niets irriterender dan wachten op iemand of iets. Doordat hij dan z'n gedachten nooit kon beletten wegen in te slaan die hem ongewenst leken voor z'n gemoedsrust, ondermijnde het wachten z'n zorgvuldig opgebouwde zelfvertrouwen.

Altijd zorgde hij precies vóór 'n afspraak aanwezig te zijn of alleen wachtkamers met 'n uitgebreide leestafel te bezoeken. De ruimte waarin hij zat was voor 't grootste deel uitgerust met boekenkasten. Verspreid stonden er verder 'n paar overbodige imitatiestoelen, goedkoop en nietszeggend. G. voelde hen niet als gezelschap, waaraan hij juist nu zo'n behoefte had om hem te vertellen, waarop hij wachtte. Wat had men hem nog te vertellen?

Wat hem betrof was de zaak volledig afgehandeld. Maar aan de andere kant kon 't wel eens belangrijk zijn. Ze waren altijd naar hém toegekomen om hem opdrachten te verstrekken; 't was de eerste keer dat hij naar hén toekwam, op dringend verzoek overigens.

G. hoorde boven gestommel, nadat 't 'n hele tijd stil was geweest, hij voelde dit als 'n opluchting; door die voortdurende stilte kreeg hij de indruk dat men iets voorbereidde. De onzekerheid over alles wat er kon gebeuren stelde hem geenszins op z'n gemak.

Vanaf dat hij hier zat te wachten had hij zich 'n afwachtende houding gegeven, luisterend naar elk geluid, er voortdurend op bedacht dat niemand hem onvoorbereid aan zou treffen, zodat hij onmiddellijk de situatie zou meester zijn. 't Putte hem uit; hij voelde zich langzaam loom worden, hoezeer hij er ook tegen vocht. Als ze hem zo zouden aantreffen, meenden ze direkt dat ze hem konden krijgen waar ze hem maar hebben wilden en G. was niet van plan 't voordeel van de eerste indruk uit handen te geven. Hij rechtte opnieuw z'n rug en dwong zich tot intensief denken. Daar had hij wel 'n hekel aan maar hij bleef er helder bij.

Ze zouden hem er niet onder krijgen met hun russische concentratiekampenmethodes; om hem hier twee uur te laten wachten!

G.'s gedachten vervlaken weer. Ze deinden op steeds minder heftige golven. G. sloot z'n ogen en was alleen in 'n eindeloze felrode ruimte; slechts af en toe spatten er kleine sterretjes geluidloos uiteen voor z'n ogen die niets zagen.

Hij deed ze open en keek nu tegen de boekenkast recht tegenover hem, maar de uiteenspattende sterretjes bleven en werden veelvuldiger. Ze vermengden zich met de kleurige banden van de boeken en G. sloot z'n ogen weer. Nu was 't rood met blauw vermengd, wat G. niet zo mooi vond, dus deed hij z'n ogen weer open en schrok ineens op.

De kalme binnenzee van z'n gedachten kwam weer onmiddellijk in beweging. Hij begon gejaagd heen en weer te lopen, want hij had nog nooit lopende geslapen dan zou 't ook nu wel niet gebeuren. Het was 'n gelukje dat er niemand was gekomen toen hij er even niet bij was. Stel dat ze hem wakker hadden moeten maken! G. raakte zo van streek, alleen door de gedachte daaraan, dat hij nu klaarwakker en volkomen helder was. „Nadenken,” dacht G. „wat heb ik gisteren gedaan?”

Nu, daar dacht hij liever niet aan. „Je bedriegt je zelf, G., je bent 'n lafaard, weet je nog hoe afhankelijk je was van die oude vrouw die wel even met je mee wilde lopen om je de weg te wijzen. Daar denk je liever niet aan; hoe je niets wist te zeggen als 'n bedankje. Je bent toch niet tegen alle omstandigheden opgewassen. En dan zo iets alledaags als iemand die je de weg wil wijzen. „Wees toch jezelf, G., vind jezelf terug of probeer 't. Je bent 'n poseur.”

Ja, dacht G., hij was 'n poseur. Hij poseerde de hele dag en tegen iedereen.

Als hij deed wat hij graag zou doen, ging hij nu in 'n stoel zitten en slapen. . . . .

Toen hij langzaam wegdreef en 't mooie rood weer voor z'n ogen hing met de uiteenspattende sterretjes, dacht hij nog vaag, dat 't wél zo goed was als ze hem slapend aantroffen. Konden ze zien dat ze voor hem helemaal niet belangrijk waren. Hij zou zeggen als ze hem wakker maakten: „O ja, dat onderhoud. . . . maak 't maar kort, want ik heb slaap” en dan zou hij lang en wijd gapen.

ZONDER MEER SLECHT?

Het onderwijs op de gymnesia was rond 1860 in den lande, dus niet enkel te Roermond, zonder meer slecht te noemen. Bovendien beantwoordde het niet meer aan de eisen des tijds, doordat het aan Wetkunde en andere exakte vakken nauwelijks aandacht besteedde.

Overall hield echter alles, wat konservatief dacht, vast aan het traditionele gymnasium als de ideale school. In Roermond was de greep der konservatieven des te krampachtiger, omdat het Kollege in handen was van een geenszins vooruitstrevende klerus. Deze voelde zich in 1860 nog altijd maar wát trots op de verovering dezer school in 1851 en in naïeve zelfgenoegzaamheid geloofde hij nog steeds aan de voortreffelijkheid van zijn eigen onderwijs.

DE WET OP HET MIDDELBAAR ONDERWIJS VAN 1863

Tegenover hen stonden de vooruitstrevenden, die zich graag „mannen van de vooruitgang” noemden, allen industriëlen of kooplieden. Hun grote verlangen was een beter, op de praktijk van hun bestaan gericht onderwijs. Hun aantal werd in Roermond voortdurend sterker. Men diene vooral te bedenken, dat niet al deze mannen rond 1860 ook in godsdienstig opzicht „liberaal” waren. Verschillenden van hen, die we later als „goed-klerikaal” zullen leren kennen, waren in hun dagelijkse leven uitermate vooruitstrevend.

We komen onherroepelijk tot de conclusie, dat de oorzaak van het konflikt rond het onderwijs in Roermond bij de konservatieve partij heeft gelegen.

Na de opheffing van **De Roermondenaar** werd de eveneens wekelijks verschijnende **Volksvriend** de spreekbuis van de vooruitstrevende partij. Zijn eer-

ste nummer kwam uit op 28 september 1859.

Begin 1860 werd in de Tweede

Het College
in
het
verleden

Kamer het ontwerp van wet ingediend voor een heel nieuw type school. Het voorzag in een onderwijs zonder Latijn en Grieks en was afgekeken van de Duitse Real- en Polytechnische Schulen en de Engelse Industriescholen.

Behalve **De Nederlandse Spectator** (28 Juni 1860) en **De Arnhemse Courant** (25 en 30 Juni en 4 Juli 1860) besteedde de pers nauwelijks aandacht aan dit onderwerp. Des te groter was de belangstelling van de Roermondse **Volksvriend**. We kunnen zijn gedachtengang en verlangens niet beter laten zien, dan door enkele artikelen te citeren.

Op 5 Mei 1860 schreef hij, dat voor de bloei van Roermond als sterk industriële stad ene industrijschool onontbeerlijk was: „Wij moeten eerst voor de fabriekanten en kooplieden zelve zorgen; deze zullen later gewis niet weigerachtig zijn om alles te doen wat het welzijn hunner werklieden en derzelver kinderen bevorderlijk kan wezen” — „Het is dus noodzakelijk, dat er in onze stad eene Industrijschool worde opgericht voor jongelieden van veertien tot twintigjarigen leeftijd; eene school, waar allen, die zich met handel en nijverheid wenschen bekend te maken, zich met die kennissen verrijken kunnen”.

Op 19 Juli 1860: „**De Volksvriend**, die steeds blijken van belangstelling tracht te geven voor onze nijvere volksklasse, zal het stilzwijgen niet langer bewaren opzigtens een voorstel van wet, dat met de opleiding der nijvere maatschappij in een zoo naauw verband staat”.

Op 14 Juli 1860: „Het is niet nodig, dat iemand, die zich bezighoudt met physica, mechanica, chemie, metallurgie, op de hoogte is van Latijn en Grieksch”. Langzamerhand komt in plaats van het woord „industrijschool” de naam opzetten, die dit onderwijs nog draagt: Hogere Burger School, ofwel H.B.S. Op 30 Juni citeert **De Volksvriend** de **Arnhemse Courant**, die schreef dat de burgerscholen, de hogere burgerscholen met driejarigen en die met vollen cursus, de landbouwscholen, de polytechnische school als het ware de geheele som der vereischten, die zich in onze samenleving voordoen, omvatten. Van den handwerksman af tot den grootsten industrieel, van den landbouwersknecht tot den magtigen grondeigenaar, den koopman, den ingenieur, den aanstaanden ambtenaar, den toekomstigen geleerde, zij vinden in die inrigtingen eene volkomen vorming of althans de kiem voor latere ontwikkeling”.

Op 2 Mei 1863 kwam de wet tot regeling van het Middelbaar onderwijs — dit in tegenstelling tot het Gymnasium, dat onder het Hoger Onderwijs viel en valt — onder toejuicing van **De Volksvriend** tot stand.

Over de gevolgen hiervan voor de stad Roermond en voor het Kollegie schrijven we het volgend schooljaar.

v. R.

12

centimeter hoger!

Zondag 19 juni vond de Athletiek-intercollegiale plaats te Sittard. Al hebben we deze keer niet de eerste maar tweede plaats bereikt, toch zijn er prachtige prestaties geleverd. Met name mogen zeker vermeld worden: Allereerst R. Dibbets, die 't collegerecord hoogspringen liefst met 12 cm. verbeterde nl. van 1.63 m.—1.75 m. Rudi nogmaals van harte gefeliciteerd met deze prachtige prestatie. Verder verbeterde onze eindexamencandidaat A. Rogmans ongetraind het collegerecord op de 100 m. met 0,1 sec. nl. van 11,3—11,2. J. Janssen brak met de discus het record van de B-Juniores met 1.34 m. nl. van 37,20—38,44. Roermond stond tot voor de 4 x 100 m. estafette nog 2 punten voor op Sittard. Bij deze estafette echter werden we (gehandicapt door de zon) gediskwalificeerd, zodoende kwam Sittard als eerste uit de bus. Maar 't volgend jaar zullen we weer met vee-eende krachten proberen Sittard onder de duim te krijgen.

Voorzitter A. V. Hellas „43”

A. Verheggen

Onze student

Na een serie van 5 inzamelingen heeft het comité een tegoed van 410 gulden op de Bank. Het grootste deel hiervan, namelijk 800 gulden, zal overgemaakt worden naar Afrika. De resterende 110 gulden blijven als reserve op het spaarbankboekje staan. De gemiddelde opbrengst per inzameling was 60 à 70 gulden. De klas die het mooiste resultaat heeft geleverd was 1 c gymn., door 3 van de 5 keer het hoogste klassebedrag bijeen te brengen. Wij danken, namens onszelf en onze student in Afrika, alle jongens die geholpen hebben een nieuw studie-jaar van een buitenlandse seminarist te bekostigen.

Ivo Blanken, Ton Knops,
Leo Luchtman, Hans de Valk

Ben laat zich niet vermaseren

Ben Pipo heeft 't weer eens 'n keer moeten ontgelden. 'n Zekere heer Vermaseren vindt 't tijd worden dat ik nu eens eindelijk 't masker afruk en mijn ware gezicht laat zien, of tenminste mijn ware naam laat horen. De heer Vermaseren heeft zich waarschijnlijk na 't schrijven van dat artikel in de handen gewreven, verheugd over het feit dat hij 't nu toch maar eens lekker fijn gezegd had.

De heer Vermaseren gaat echter van de verkeerde premisse uit, dat mijn naam een pseudoniem is. Hier in Nederland mag men gerust Arie Suikerbuick heten, Stoffel Naektgeboren, Piet Fluimpjeshoedt of Aaltje Knakkerbol, maar Ben Pipo gaat te ver. Zo'n naam is om te gillen. Daar moet wel een mystifikatie achter zitten.

Meneer Vermaseren, leg U neer bij de feiten: ik sta op deze school ingeschreven als Ben Pipo en onder die naam hoop ik eindeksamen te doen en onder die zelfde naam ga ik, of U 't goed vindt of niet, lekker aan de universiteit studeren. En als dat allemaal achter de rug is, kom ik hier terug als leraar, als doctorandus Ben Pipo, mits men niet Jan(s)sen moet heten om aan deze school verbonden te worden.

Ben Pipo

School-, Schrijf- en Teken-behoeften?

Als vulpenspecialist van M.-Limburg vindt U bij ons VULPENHOUDERS in elke prijsklasse en van elk merk o.a.

Parker, Pelikan, Osmia,
Sheaffers, Union, enz.

VULPENREPARATIE in één dag
gereed . . . én goed.

Kwaliteits-Slagerij G. Wilms

Alleen het allerbeste is bij
ons nog juist goed genoeg.

Runds-, Kalfs- en Varkensvlees

Schuitenberg 55 — Roermond

PRISMA BOEKEN

Steeds grotere keurs,
maar nog steeds
f 1.25

Boekhandel **WILLEMS**
STEENWEG 23

Jan Engels Jr.

Hamstraat 50

Speciaal adres voor:

Merkhorloges — grote sortering

Eigen reparatie-inrichting. Lage prijzen.

GASAANSTEKERS

Flaminaire Ronson-Silvermatch
Rowenta-Augusta-Colibri
Poppel

vanaf f 10.00

De grootste sortering met de meeste
service vindt U bij:

Kemmelings sigarenhandel
St. Christoffelstraat 16
tegenover het College

voor **SPORTARTIKELEN** en **SPORTKLEDING**

SLAAGTU BETER BIJ

Sport & Shoes

AFDELING SPORT

— BERGSTRAAT 14

BIG BEN PIPO

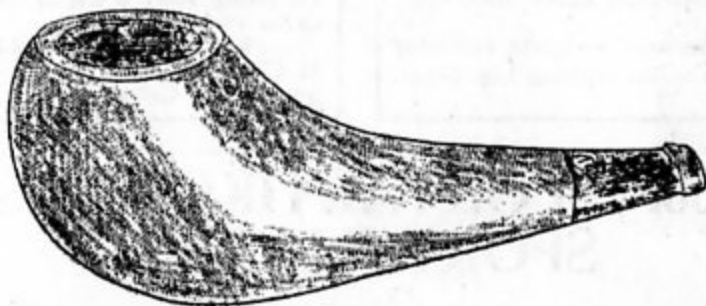
Een geheel nieuwe vorm, die door het Bureau voor Industriële Vormgeving als het meest praktische model is uitverkoren om te worden uitgezonden naar de grootste Europese tentoonstelling voor nieuwe vindingen
DE XIe TRIENNALE TE MILAAN

BIG BEN PIPO is vervaardigd uit de beste kwaliteit Bruyère;
het mondstuk is van het fijnste para.

BIG BEN PIPO heeft een ideale handligging;
heeft geen hinderlijke uitsteeksels; laat zich door zijn
functionele vorm gemakkelijk in uw zak opbergen.

BIG BEN PIPO is praktisch onbreekbaar;
is klein-handig en heeft toch een behoorlijke ruimte voor
tabak.

BIG BEN PIPO leent zich, door een juiste wanddikte, bij uitstek voor het
roken van alle soorten tabak.

Model en verpakking zijn internationaal beschermd onder No. 22402

- UITVOERINGEN:
- a. in Walnut, Oxblood, Sandblast
  - b. Sunripé Supergrain
  - c. Real bloek meerschaum lined.